

MIEJSCA I GRANICE. ŚWIĘTO LOKALNE ORTE UND GRENZEN - DAS ORTSFEST

21-24.06.2017

Przestrzeń graniczna to istotny element rytuału przejścia, strefa zawieszenia, w której następuje czasowe odwrócenie statusów, ról, systemów. Perspektywa „tego, co za granicą” niepokoi, lecz jednocześnie kusi i uruchamia wyobraźnię. Granica i jej pojęcie nieustannie transformuje, przenikając interior – zakrzywia ustaloną strukturę i obraz. Obszar pogranicza jest przez to niejednorodny, inny od centrum, lecz najbardziej ciekawe bywa przecież to, co na krańcu, a raczej: styku (który jest kolejną obietnicą).

Intrygująca historia granicznej wsi Stolec (niegdyś *Stolzenburg* – siedziba znanego na Pomorzu rodu von Ramin, a po wojnie zamknięta zona – najdalej wysunięta na zachód placówka WOP) wraz ze wszystkimi współczesnymi kontekstami przygranicznymi jest dla nas źródłem inspiracji już od kilku lat. Od jakiegoś czasu uczymy się tej okolicy od polskich i niemieckich mieszkańców, wsłuchując w rytmy, dźwięki, opowieści. Obraz złożony z zasłyszanych indywidualnych historii stopniowo traci na jednoznaczności, nadając miejscu osobisty, wyjątkowy charakter. Powierzenie ich to ważny akt zaufania, widomy znak relacji będącej wypadkową spędzonego wspólnie czasu, miejsca i okoliczności. W tym roku postanowiliśmy jeszcze bardziej przesunąć granice relacji, proponując mieszkańcom wspólne kreowanie lokalnego święta. To nieoczywista droga, pełna niespodzianek, wymagająca rewizji wzajemnych wyobrażeń, lecz niezwykle inspirująca. Zaprosiliśmy do niej również kilku ważnych dla nas artystów, otwartych na eksperyment i wyczulonych na pracę w indywidualnej przestrzeni. Dokąd nas ona zaprowadzi – przekonamy się niebawem.

Rafał Foremski
Teatr Kana

Zawsze myślałam, że nie mam swojej historii. Mój dom zbudowany był z milczenia. Musiałam nauczyć się czytać zmarszczki na twarzy i grymasy ust. Nie było w nim srebrnych łyżek po babci ani rodzinnych zdjęć. Były meble ze Swarzędza, meblościanka, jak na prawie każdym z pięter bloku. A blok, jak prawie każdy w tym mieście, z wielkiej płyty. Wyjątkowy był tylko z tego względu, że nie posiadał balkonu. Ale posiadał widok z okna na niemal całe stare miasto. Od domu zamieszkiwanego przez Cyganów, po Rybakówkę na nabrzeżu, kościół w centrum i basztę. Tu właśnie rozpoczęła się moja narracja, której nie przeczuwałam. Pierwszy punkt na własnej emocjonalnej mapie pamięci. Z czasem przybywało nowych miejsc i przesuwano się granice. Jednym z ważniejszych punktów na mojej mapie stała się wieś Stolec. Spotykam tam ludzi. Piję z nimi herbatę.

Trzy lata temu, kiedy pracowałam nad spektaklem „Miejsca i granice” z młodzieżą w Stolcu towarzyszyła mi siedmioletnia Julka. Podglądała próby, zapamiętywała obrazy. Po latach przypomniała, że sznurek bywa granicą a pod schodami pałacu przez szczelinę można coś zobaczyć. Dzisiaj to właśnie ona jest bohaterką mojej akcji. Wspólnie budujemy kryjówkę. Może nasza opowieść zacznie się tak: Julia i babcia... Albo: Nie aż tak dawno temu Julcia... A może tak: Julka trzymała w dłoni... A może zupełnie inaczej.

Weronika Fibich
Teatr Kana



środa, 21.06.2017 | „Miejsca i granice” | Dzień I
godz. 17.00 Stolec 4 [PL]

„Co tam macie...? Nic nie mamy” – akcja teatralna z udziałem młodzieży
koncepcja: Luiza Ślusarenko-Supernak, Anastasiia Miedwiedieva

Fascynacja pamięcią lub niepamięcią natchnęła nas do zapisywania, notowania fragmentów naszego, bądź innych, znanych nam osób, życia. Bardzo ważną częścią jest nasze dzieciństwo, dzieciństwo naszych rodziców, naszych dziadków. Jesteśmy małą społecznością, więc te wątki w naszych rodzinach i rodzinach naszych sąsiadów często przeplatają się wzajemnie.

Jakiś czas temu przywędrowały do nas lalki. Trafiły tutaj z Domu Kultury przy Spółdzielni Mieszkaniowej „Wspólny Dom” w Szczecinie. W naszej pracy i w przedstawieniu chciałybyśmy nawiązać do momentu przywędrowania ich do naszej społeczności. Następnie wcieliłyby się w nasze dzieci i ich podwórkowe opowieści... dzieci, które mają teraz po kilkanaście lat, ale także te, które mają obecnie 50... 60... i 70 lat. Lalki ożyją w rękach dzieci tak, jak ożyją opowiadane przez nie historie, zapomniane zabawy, tajemnice. Przez nierzeczywiste, bajkowe postaci lalek opowiemy o prawdziwych sytuacjach, zabawach, kontaktach. Zainspirujemy dzieci do gier i zabaw, które pozwolą im poznać się nawzajem, zbliżyć ich do siebie.

Luiza Supernak

Animatorka kultury, wieloletnia pracownica Gminnego Centrum Kultury i Bibliotek w Dobrej (kierowniczką filii Stolec), uczestniczka projektu Edukacja Kulturowa dla Umiejętności Społecznych (program wspierający inicjatywy skierowane do młodych ludzi, rozwijające ich kreatywność, zainteresowania i umiejętności).

Prowadzę zajęcia z dziećmi i młodzieżą, mam też doświadczenie w pracy z dorosłymi i seniorami. W 2014 r. założyłam grupę nieformalną działającą na rzecz lokalnej kultury przy filii GCKiB w Stolcu. Podejmuję inicjatywy mające na celu wspieranie rozwoju i kreatywności mieszkańców, integrację społeczną i międzypokoleniową, budowanie poczucia lokalnej tożsamości i wspólnotowości, promowanie różnych form twórczego działania. Bardzo pasjonują mnie wszelkiego rodzaju działania dotyczące pamięci, jej zapisywania, utrwalania, wracania do przeszłości.

Anastasiia Miedwiedieva

Absolwentka Narodowego Uniwersytetu Sztuki w Charkowie (specjalność: Aktor Teatru Animacji). Aktorka, reżyserka, animatorka, organizatorka projektów teatralnych. Uczestniczka Akademii Teatru Alternatywnego realizowanego przez Instytut im. Jerzego Grotowskiego, Teatr Brama i Teatr Kana.

Od 2014 roku w Teatrze Brama prowadzę zajęcia dla różnych grup wiekowych (m.in. dziecięcą Małą Bramę) oraz warsztaty międzypokoleniowe, zajmuję się też pracą pedagogiczną z młodzieżą. Interesuje mnie budowanie grupy przez zabawę oraz ćwiczenia teatralne, kreatywność dzieci. Ciekawi mnie wyzwianie w dzieciach talentów społecznych. Fascynuje mnie lalka jako narzędzie, które ułatwia dialog między ludźmi, pozwala być odważniejszym w wyrażaniu siebie. Uwielbiam bawić się z dziećmi, czuję, że one tego potrzebują, a nie zawsze otrzymują w domu. Uczę się również od nich nowych zabaw.



środa, 21.06.2017 | „Miejsca i granice” | Dzień I
godz. 18.00 Stolec 4 [PL]

„Widokówki” – warsztaty i akcja plenerowa
koncepcja: Paweł Kula

Zbierając materiały do widokówek szukamy punktów odniesienia do przestrzeni miejscowości, możliwych historii, sytuacji, które miały miejsce oraz tych, które na pewno się nie wydarzyły. Poprosiłem młodzież uczestniczącą w warsztatach o przyniesienie zdjęć z rodzinnych albumów. Na podstawie tych fotografii rozpoczęliśmy spacer po Stolcu. Staramy się wejść w kadry z przeszłości, spotkać się z widokiem, którego istnienia nawet nie podejrzewaliśmy. Powtarzamy niektóre ujęcia, inscenizując je na nowo, czasem trafiamy na te same domy, płoty, fragmenty drogi. Innym razem niczego nie rozpoznajemy, błądzimy i nieco zmyślamy. Chcemy dać głos wszystkim tym równoległym światom.

Paweł Kula

Interesują mnie graniczne obszary fotografii, błędy procesów fotograficznych, działania poza programem urządzeń rejestrujących zdjęcia, obrazy znalezione i nie dające się utrwalić oraz techniki non-camerowe. Wykorzystuję także naturalną światłoczułość – rośliny, powidoki, zjawisko fosforescencji oraz buduję archaiczne zabawki optyczne. Potencjał tych doświadczeń wykorzystuję, projektując i prowadząc warsztaty edukacyjne dla dzieci, młodzieży i dorosłych. Działam w Stowarzyszeniu Edukacyjno-Artystycznym „Oswajanie sztuki”. Ukończyłem studia fotograficzne na Akademii Sztuk Pięknych w Poznaniu. Mieszkam w Szczecinie.

Czwartek, 22.06.2017 | „Miejsca i granice” | Dzień II
godz. 18.00 Gemeindesaal, Lindenstraße 12, Glashütte [DE]

„Waldglas – zapomniane dziedzictwo Pomorza”
prowadzenie: Heiko Wartenberg

godz. 19.00 start: Gemeindesaal, Lindenstraße 12, Glashütte [DE]

Spacer śladami najstarszej huty szkła na Pomorzu i wizyta w Izbie Muzealnej w Glashütte [DE]
prowadzenie: Marion Petri

Spotkanie edukacyjne dotyczące wspólnej, polsko-niemieckiej historii regionu, połączone z prezentacją wybranych eksponatów ze zbiorów Muzeum Pomorza w Greifswaldzie i Izby Muzealnej w Glashütte, na które składają się zabytkowe szklane przedmioty użytkowe. Fascynująca podróż w opowieść o wsi, której nazwa (Glashütte to dosłownie: „huta szkła”) pochodzi od ufundowanej w 1665 przez pomorską rodzinę szlachecką von Ramin i działającej do 29 stycznia 1929 roku najstarszej na Pomorzu huty szkła. Niegdyś przez wieś prowadziła linia kolejowa Stobno Szczecińskie - Nowe Warpno, istniała także stacja "Stolzenburger Glashütte". Podczas spotkania zobaczyć będzie można wyjątkowe szklane eksponaty jak np. butelki z Sediną, wyprodukowane dla szczecińskiego browaru. Spotkanie będzie prowadzone w językach polskim i niemieckim.

Do Glashütte dojechać będzie można specjalnie tego dnia podstawianym autobusem (trasa: Stolec godz. 16:55 – Rzędziny godz. 17:05 – Łęgi godz. 17:10 – Buk godz. 17:20 – Dobra godz. 17:30 – Blankensee godz. 17:40 – Pampow godz. 17:45 – Glashütte godz. 17:55) lub wraz z grupą rowerową (zbiórka pod bramą Pałacu Stolec o godzinie 16:45).



Piątek, 23.06.2017 | „Miejsca i granice” | Dzień III
godz. 14.00 KUNST KIOSK, Pampow [DE]

„Miejsca i granice” – akcja w przestrzeni
koncepcja i realizacja: wolontariusze EVS (Teatr Brama)

Na przestrzeni kilku tygodni poprzedzających wydarzenie, nasi Wolontariusze Europejscy z Teatru Brama w Goleniowie i szczecińskiego Stowarzyszenia POLITES – Judith, Paloma, Gesine, Malik, Joshua i Nikon – współpracowali z mieszkańcami w miejscowościach po niemieckiej (Blankensee, Pampow) i polskiej (Stolec) stronie. Podczas otwartych warsztatów badali temat granic i odkryli, że choć granica *oddziela* państwa od siebie, to w tym samym czasie niejako je spaja. Historie po obu stronach są podobne, toczą się w tym samym tempie i wokół tych samych, charakterystycznych dla pogranicza tematów. Granica w tym kontekście staje się czymś, co ludzie *dziela*. Finałem wspólnej pracy mieszkańców i wolontariuszy będzie akcja w Pampow, w ramach której wszyscy uczestnicy staną się jej twórcami i wykonawcami. Do czego sprowokuje uczestników wspólny posiłek na granicy?

Piątek, 23.06.2017 | „Miejsca i granice” | Dzień III
godz. 18.00 start: Klub, Stolec 9 [PL]

„Punkty styczne” – konstelacja artystyczna w przestrzeni wsi Stolec
Performance wędrowny złożony z instalacji i akcji artystycznych inspirowanych miejscem.
twórcy: Maria Stafyniak, Natalia Szostak, Weronika Fibich, Paweł Romańczuk i mieszkańcy

„Słoń” - community arts

koncepcja: Maria Stafyniak

Spotkanie z Innym odbywa się codziennie, nieustannie, niezależnie od tego, gdzie jestem. To dzieje się, kiedy budzę się i kiedy śpię, kiedy patrzę w lustro i gdy spotykam człowieka pierwszy raz. Wciąż doświadczam tego, że spotykając Innego, spotykam siebie. To jest bardzo ważne – wciąż o tym zapominam i sobie to przypominam. Ostatnio przebywam często na placach zabaw i fascynuje mnie przepaść między światem dorosłych skupionych na sensie wszelkich działań i światem dzieci, które uwielbiają smak pozornej bezcelowości zabawy. Szukam miejsca do spotkania, którego przestrzeń mówi: jesteś tu i teraz, nic nie musisz zrobić, nigdzie nie musisz dojść, nic nie musisz zrozumieć, nic nie musisz pomyśleć ani powiedzieć.

Maria Stafyniak

W działalności artystycznej używam różnych mediów: rysunku, obiektu, instalacji, fotografii. Głównym źródłem języka sztuki jest dla mnie codzienność, głównym źródłem pytań i zainteresowań jest praktyka jogi. W mojej twórczości oraz działalności warsztatowej nieustannie pojawiają się motywy związane z percepcją obrazu, czasu, pamięci oraz relacją obrazu i języka. Prowadzę warsztaty dla dzieci, młodzieży i dorosłych wykorzystujące elementy języka sztuki współczesnej, które używane są jako punkt wyjścia do odszyfrowania i dekonstrukcji współczesnej kultury. Działam w Stowarzyszeniu Edukacyjno-Artystycznym „Oswajanie sztuki”. Ukończyłam malarstwo na Akademii Sztuk Pięknych w Poznaniu. Mieszkam w Szczecinie.



„Droga powrotu / Der Weg zurück” - instalacja

koncepcja: Natalia Szostak

Instalacja interaktywna w przestrzeni parku pałacowego w Stolcu. Specjalnie oznakowana ścieżka poprowadzi uczestników z centrum wsi w głąb dzikiego terenu dawnego ogrodu barokowego, gdzie czekać będzie na nich wcześniej zaaranżowane schronienie, miejsce odpoczynku i kontemplacji. Zastanie ich tam również jedno proste pytanie. Zapisane przez uczestników odpowiedzi staną się istotnym elementem zbiorowej konstrukcji końcowej, która potem powoli i pod nieobecność niknąc będzie w rytm otaczającej natury.

Natalia Szostak

Artystka sztuk wizualnych. Urodzona w Szczecinie w 1980 roku. Absolwentka malarstwa na San Francisco State University w Kalifornii oraz grafiki na Akademii Sztuki w Szczecinie. Laureatka Nagrody Artystycznej Prezydenta Miasta Szczecina za wybitne osiągnięcia artystyczne w 2013 roku oraz nagrody dla wyróżniających się młodych artystów w międzynarodowym konkursie organizowanym przez X-Power Gallery w Los Angeles w 2009. Dwukrotna stypendystka Prezydenta Miasta Szczecina. Autorka społecznego projektu Platerówka (2011–14), którego głównym założeniem była popularyzacja sztuki poza tradycyjnymi strukturami galerijno-muzealnymi. Obecnie wykładowczyni i Pracowni Malarstwa i Rysunku na Wydziale Sztuk Wizualnych Akademii Sztuki w Szczecinie oraz doktorantka Uniwersytetu Artystycznego w Poznaniu. Mieszka i pracuje w Szczecinie.
www.nataliaszostak.com

„Kryjówka” - community arts

koncepcja: Weronika Fibich

bohaterowie: krewni pani Waali Malinowskiej

Każde miejsce – gdyby je rozrysować albo zbudować przestrzenny model – jest swoistą siatką nitek, strukturą komunikatów generowanych na różnych poziomach. Każde miejsce odzwierciedla przestrzenny wyraz czasu. Tym razem próbuję badać granicę pamięci odkrywając opowieść pani Waali Mali-nowskiej, niegdyś najstarszej mieszkanki wsi Stolec. Nigdy z nią nie rozmawiałam. Odtwarzam strzępy jej historii z nagrań dokonanych przez kogoś innego, szukam punktów stykowych i odrębności, procesów zapamiętywania i zapomniania, badając trzy niejednorodne warstwy wspomnień: prawnuków (Julii i Patryka), wnuków (Weroniki, Marty, Adriana) i synów (Mirka, Andrzeja, Zbigniewa). Wspólnie z nimi budujemy kryjówkę dla postaci tkwiącej jeszcze na granicy, między Tu i Tam, między doświadczonym a zapamiętanym. Zostawiając własne obrazy/znaki w przestrzeni publicznej do rozczytania innym, nie tyle opowiadamy, co pozwalamy rozwinąć się uchwyconym przez nas wątkom.

Weronika Fibich

Pracuje na pograniczu sztuk performatywnych, reportażu i dokumentu. Związana z Ośrodkiem Teatralnym Kana od 1998 roku. Oprócz działalności kulturotwórczej, edukacyjnej i programowej w ramach projektów realizowanych przez Ośrodek, od lat realizuje własną, autorską drogę twórczą. W polu jej zainteresowań są działania realizowane w przestrzeni pozateatralnej; na granicy prywatnego i publicznego. Najczęściej podejmowanym przez nią tematem jest pojęcie pogranicza, wykluczenia, pamięci i tożsamości. Stosowaną metodą pracy jest „rysunek z pamięci”. Wartość „rysunku” polega na powiązaniu prywatnego z publicznym, wyrozumowanego z intuicyjnym, przypomnianego z odczuwanym. Jest autorką książek, reżyserką akcji teatralnych/performatywnych, współtwórczynią filmów dokumentalnych oraz licznych projektów kulturotwórczych.



„GRAGRANICA”

koncepcja: Paweł Romańczuk

Celem działania warsztatowego w miejscowości Stolec, dedykowanego jej mieszkańcom, będzie połączenie identyfikacji lokalnej tożsamości dźwiękowej z „samoróbkową” kreacją grających konstrukcji osadzonych w przestrzeni Stolca. Pogranicza to ciekawe enklawy społeczne, w których granica (w tym przypadku polsko-niemiecka) mają mniej dosadny i dosłowny charakter. Czasem o rozumieniu „własnej” przestrzeni życiowej mniej przesądza administracja, a bardziej odczuwanie przestrzeni w ujęciu mikrogeografii. Koncentrując się na szeroko rozumianym dźwięku (i tym audiosferycznym, i tym kreacyjnym), chciałbym doprowadzić do wspólnego zbudowania instrumentów/konstrukcji dźwiękowych, które nawiązywałyby do jakości dźwiękowych miejsc znanych mieszkańcom, próby nadania im znaczeń, na wskroś rozumienia i symbolicznego „czucia” miejsc wpływających na jakość życia w ogólnospołecznym wymiarze. Zaangażowanie manualne i techniczne uczestników (w każdym dostępnym wieku), chęć wzbogacenia własnego miejsca o niepowtarzalne kreacje dźwiękowe, a być może nadanie stałej identyfikacji audiosferycznej – to procesy, które chciałbym zainicjować w nadziei, że mogą mieć wpływ na życie mieszkańców Stolca.

Paweł Romańczuk

Urodzony w 1975 roku muzyk, kompozytor, od 2006 roku rozwija poszukiwania w dziedzinie nietypowych źródeł dźwięku. Założyciel wrocławskiej grupy Małe Instrumenty, w ramach której realizuje własne potrzeby artystyczne. Jest autorem muzyki do filmów, spektakli teatralnych. Buduje własne instrumenty, konstrukcje grające, tworzy instalacje dźwiękowe. W 2010 roku opublikował pierwsze opracowanie historii toy piano. W 2013 roku napisał podręcznik „Domowe eksperymenty z instrumentami muzycznymi” wydany wraz z albumem Małych Instrumentów „Samoróbka”, poświęcony edukacji w zakresie własnoręcznego budowania eksperymentalnych instrumentów muzycznych. Prowadzi warsztaty, prezentacje, wykłady i wystawy związane z instrumentami i eksperymentami dźwiękowymi.

**Sobota, 24.06.2017 „Miejsca i granice” Dzień IV
godz. 19.00 sąsiedztwo Pałacu Stolec [PL]**

„Nakarmić przyszłość. Święto bez granic” – spotkanie mieszkańców polsko-niemieckiego pogranicza
W programie: Muzyka Ognia i Miłości, czyli prawie zapomniana tradycja pieśni strażackich, tańce w kręgach, korowodach, parach, wspólny stół i posiłek złożony m.in. z przyniesionych przez mieszkańców smakołyków.
koncepcja i wykonanie: Jacek Hałas, Zespół Śpiewaczy Jarzębina, Rafał Foremski,
Ochotnicza Straż Pożarna w Dobrej, Teatr Brama i mieszkańcy

Polsko-niemieckie sąsiedzkie spotkanie u stóp zabytkowego Pałacu von Raminów nad brzegiem jeziora Stolsko – niegdyś oficjalnego obszaru granicznego i nieoficjalnego obszaru współpracy mieszkańców z obu stron granicy. Artystycznie przewodzić będzie Jacek Hałas, jeden z najważniejszych znawców i wykonawców muzyki tradycyjnej w Polsce. Współtwórcami i współgospodarzami znów będą mieszkańcy, wspierani przez aktorów Teatru Brama z Goleniowa i jednostkę Ochotniczej Straży Pożarnej z sąsiadującej ze Stolcem Dobrej Szczecińskiej, która wspólnie z zespołem śpiewaczym Jarzębina przygotuje i wykona zapomniany repertuar tzw. pieśni strażackich.

Muzyka Ognia i Miłości.

Kresy Zachodnie pełne "białych plam", zapomnianych historii, nieoglądanych pejzaży to obszar niezwykle inspirujący. Jego kulturowa nieoczywistość zachęca, by eksplorować pogranicza języka, sztuki czy pamięci. Pieśni Strażaków - ludzi odwagi i serca, którzy na co dzień dotykają realnej granicy życia i śmierci - balansujące na granicy dobrego smaku, przaśności i prawdziwej emocji na tyle wymykają się stereotypowi „ludowości”, że nie zmieściły się na mapach etnomuzykologów. To prawdziwe „pogranicze” tradycji dla nas stało się znakomitym miejscem spotkania, zabawy, radości. A tylko fizyczne spotkanie w śpiewie, w tańcu, przy stole daje szansę, że przekroczymy granice swojej wsi, państwa, religii, nacji i spotkamy - człowieka.



Jacek Hałas

Muzyk, śpiewak, tancerz, badacz tradycji. Współtwórca znakomitych formacji muzycznych (Reportaż, Bractwo Ubogich, Muzykanci, Ket Jo Barat, Lautari, Kwartet Wiejski, Kapela Hałasów). Zajmuje się tańcem korowodowym, wirowym, tradycjami wędrownych śpiewaków, działalnością warsztatową i edukacyjną. Razem z żoną Alicją (ludowe instrumenty perkusyjne) jako „Nomadzi Kultury” od 2005 podróżują po Europie z tradycyjną Jurtą, gdzie prezentują efekty swych wieloletnich poszukiwań oraz przedsięwzięcia realizowane wspólnie z artystami z całego świata. Jacek Hałas od lat poszukuje śladów pieśni dziadowskich w żywej tradycji, zapisach etnografów, domowych archiwach i praktykuje grę na lirze korbowej. Laureat wielu nagród muzycznych (m.in. dwukrotny Folkowy Fonogram Roku).

ZESPÓŁ ŚPIEWACZY „JARZĘBINA”

Grupa śpiewaczek ludowych z Kocudzy (gm. Dzwola, pow. Janów Lubelski). Zespół, w którego skład wchodzi kobiety reprezentujące trzy pokolenia, pielęgnuje lokalne tradycje śpiewacze i obrzędowe. Prezentuje bogaty i zróżnicowany gatunkowo repertuar pieśni obrzędowych i powszechnych pogranicza ziemi janowskiej oraz biłgorajskiej. Źródłem repertuaru zespołu jest ustna tradycja ludowa, oparta głównie na przekazach rodzinnych, a także na śpiewnikach nabożnych (kolędy, pastoralki, pieśni adwentowe, wielkopostne i wielkanocne). Pieśni i dialogi wykonywane są częściowo w gwarze kocudzkiej, specyficznym dialekcie występującym tylko w okolicach Kocudzy i na co dzień używanym przez jej mieszkańców. Śpiewane pełnym głosem, zwykle jednogłosowo, z zachowaniem archaicznego manieru śpiewu oraz cech lokalnego stylu: dynamiki, barwy, zdobnictwa.

TEATR BRAMA GOLENIÓW

Teatr Brama działał początkowo jako koło teatralne, później teatr przy domu kultury, tworząc dziś znany w Polsce, niezależny teatr alternatywny. Założycielem Bramy jest Daniel Jacewicz, siedziba teatru znajduje się w Goleniowie, gdzie zrealizowanych zostało wiele spektakli i projektów artystycznych. Przez wiele lat funkcjonowania Bramy udało się stworzyć tam tętniące życiem środowisko teatralne. Działania artystyczne Teatru Brama opierają się głównie na autorskich pomysłach, które często komentują i reagują na otaczającą aktorów rzeczywistość. Edukacyjną formułę pracy Teatru Brama określić można terminem Social Community Theatre (teatr angażujący społeczność). Grupa ma za sobą około siedmiuset występów w Goleniowie i różnych miastach Polski, Niemiec, Ukrainy, Grecji, Hiszpanii, Szkocji, USA, Norwegii, Łotwy, Japonii oraz Peru i jest laureatem najważniejszych polskich festiwali teatru alternatywnego, m.in: Grand Prix na Ogólnopolskim Festiwalu Teatrów Niezależnych w Ostrowie Wielkopolskim (2016), Łódzkich Spotkań Teatralnych (2003 i 2008) Ogólnopolskiego Festiwalu Teatrów Studenckich w Teatrze STU w Krakowie (2001 i 2002), Barbórkowych Spotkań Teatralnych w Dąbrowie Górniczej, Festiwalu Artystycznym Młodzieży Akademickiej FAMA w Świnoujściu. W 2009 roku Brama zajęła II miejsce w konkursie Dolina Kreatywna organizowanym przez Telewizję Polską. Teatr Brama współtworzy także inicjatywę Zachodniopomorskiej Offensywy Teatralnej i Ogólnopolskiej Offensywy Teatralnej.

na wszystkie wydarzenia wstęp wolny

więcej informacji: www.fb.com/miejscaignance | www.kana.art.pl

„Miejsca i granice” są częścią projektu Caravan Next – Nakarmić przyszłość: Sztuka Zmienia Miasta. Więcej informacji: www.caravannext.eu.

Więcej informacji:

Kinga Rabińska, kinga.rabinska@gmail.com, tel. +48 665490310 [PL]

Dorota Makrutzki, kulturreferat@pommersches-landesmuseum.de, tel. +49 15172413243 [DE]

